

P. Jan Slepíčka, Křest Páně 2025,
Dobešov, Odry, Tošovice

Milé sestry, milí bratři,

začátkem dnešního evangelia jako bychom se vraceli zpět do **adventní doby**. „*Lid byl plný očekávání a všichni uvažovali o tom, zdali Jan není Mesiášem.*“ (L 3, 15) Tato slova jsme slyšeli před necelým měsícem na **3. neděli adventní**, i když v trochu jiném kontextu. Tehdy jsme byli vtaženi do očekávání izraelského národa na kýženého mesiáše, také my jsme čekali netrpělivě na **Vánoce**. A najednou (bum), Vánoce přišly a už dnes jsme na konci vánoční doby. Jak jsme se za tu dobu změnili? Jedno čekání skončilo, ale už je tady **čekání na něco jiného**. Je to podobné jako u dětí, když skončily vánoční prázdniny, už se těší na pololetní a jarní prázdniny. Co očekáváme v tuto chvíli my?

Možná nic velkého nečekáme a **žijeme si svůj poklidný život**, vracíme se zpět po Vánocích do každodenní rutiny. Ale co když něco velkého už teď prožíváme? Všichni, kteří tady jsme, **jsme byli pokřtěni**, od té chvíle v nás začíná žít **Boží život** a to je důvod k velké radosti a k uvědomění si, že jde o něco velkolepého, převratného. Když se při Ježíšově křtu otevřelo nebe, ozval se **Otcův hlas**: „*Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě mám zalíbení.*“ (L 3, 22) Tento hlas je směřován ke každému z nás. Ty jsi můj **milovaný syn**, ty jsi má milovaná dcera. Možná už nám to tak po letech praktikování křesťanské víry nepřipadá, ale to je převratná, **velkolepá věc** – být Božím dítětem. Tím jsme od okamžiku křtu a od té chvíle se Boží život v nás rozvíjí, respektive může rozvíjet. My ho můžeme také klidně nechat ležet ladem, ale to je pak **obrovská škoda**, když nežijeme podle svého křtu a neplníme své poslání.

Ježíš byl v poněkud **jiném postavení** než všichni lidé, on nepotřeboval křest proto, aby se stal **Božím synem**, tím byl už od počátku. Proč se tedy nechal pokřtít?

Minimálně ze dvou důvodů. 1. **Bylo to na začátku jeho veřejného působení**. Pro Ježíše je křest velkým nástupem na scénu. Od této chvíle **končí jeho skrytý život**, začíná život mezi lidmi, začíná působení, které bude sledováno ze všech stran, lidé budou oceňovat jeho **zázraky**, ale taky se dívat, jestli neudělá nějakou **chybu**. Ježíš se musí připravit také na to, že najednou **očekávání** všech budou podstatně větší než dříve, že lidé budou toužit po tom, aby jim vojensky či politicky pomohl od Římanů.

Můžeme vnímat u Ježíše, že to všechno bere vážně, že se chce dobře připravit na své **veřejné působení**, k tomu slouží jistě Janův křest a potom také Ježíšův **pobyt na poušti** a modlitba. Možná nám to v dnešním textu evangelia uniklo, ale Ježíš se těsně před křtem modlil: „*Když se všechen lid dával pokřtít a když byl pokřtěn i Ježíš a modlil se, otevřelo se nebe.*“ (L 3, 21). Ježíš také **předvídá situace**, které mohou nastat, a pak je zpětně **reflektuje**, vyhodnocuje, bere si z nich ponaučení. V tom se můžeme od něho učit i my. Na všechno důležité, co prožíváme, se můžeme a máme **řádně připravit**, předvídat to, co může nastat a pak to **vyhodnocovat**. Vlastně je dobře, když takto prožíváme **celý život**, když se naučíme v modlitbě svěřovat konkrétní věci Bohu a potom zpětně reflektovat, kde byl v té či oné situaci, v tom či onom dni, **Bůh** a kde naopak nebyl.

2. Druhý důvod Ježíšova křtu vidím v tom, že projevils obrovskou **pokoru a solidaritu** s námi lidmi. On nepotřeboval **křest pokání** na odpuštění hříchů. Nepotřeboval žádnou formou očisty, ale když se všechen lid dával pokřtít, on prostě šel s nimi. Mohli bychom to

P. Jan Slepíčka, Křest Páně 2025,
Dobešov, Odry, Tošovice

vnímat negativně, jako výraz určité stádní mentality – všichni to dělají, tak já to udělám taky. Ale Ježíš nás učí něco jiného, učí nás, že **není vůbec špatně prožívat s lidmi vše to, co oni prožívají**, v tomto případě projít rituálem, kterým oni procházejí. A rozhodně tito lidé nebyli žádní hlupáci, evangelista o nich píše, že **uvažovali**, zkrátka hledali pravdu, očekávali velké změny v jejich životě a **uvěřili Janovi**, který ukazoval na Ježíše, a potom uvěřili samotnému Ježíši.

Opět v tom vidím poučení pro nás. Prožívejme společně s ostatními lidmi to, co oni **prožívají**. Dívejme se společně na televizní seriál, hrajme spolu **deskové hry**, uvařme si spolu nějaké chutné jídlo a **poseďme chvíli spolu**. Přiblížení se ostatním lidem je základní podmínkou toho, že s nimi chceme navázat vztah a poté jim přiblížit křesťanství. Ježíš se nebál sestoupit do špinavých vod Jordánu, nebojme se ani my **ušpinit si trochu ruce**, když se budeme přibližovat lidem.

To je naše křestní povolání - **ukazovat Krista světu**. Na začátku jsem zmiňoval očekávání. Možná už lidé kolem nás od nás, od křesťanů nic neočekávají. Je to velká škoda, když **nežijeme své povolání** a není na nás vidět, že jsme křesťany. Přeji nám tedy, ať dokážeme po Ježíšově vzoru **připravovat se a reflektovat svůj život**, dívat se, kde je Bůh v našem životě. Kéž také dokážeme sestoupit do vod Jordánu k lidem a **svědčit o Ježíši**.